

Για να γνωρίσουμε τις φυσικές κι' ανθρώπινες δυνατότητες της πατρίδας μας

Του ΔΗΜ. ΡΟΚΟΥ, ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε,

Θα ήθελα να περιορίσω στον ειδικότερο τομέα μου, του Αγρονόμου Τοπογράφου Μηχανικού), πού μπορεί να εικονογραφήσει αδρά πιστεύω το όλο πρόβλημα της κατάστασης της έρευνας στην πατρίδα μας. Θα πρέπει όμως να ξεκαθαρίσουμε μερικές βασικές αλήθειες αρχή, αρχή, αν δεν θέλουμε να αγγίζουμε στην επιφάνεια του και μόνο το πρόβλημα και να αναλωθούμε σε γενικά, αόριστα κι επιστημονικοφανή ευχολόγια.

Και πρώτα - πρώτα όταν θ' αναφέρομαι στον όρο «έρευνα» θα εννοώ εκείνη την έρευνα πού:

α) Χρειάζεται ο τόπος μας για να βοηθηθεί ν' αντιμετωπίσει βασικές ανάγκες του λαού και της κοινωνίας μας.

β) Πρέπει ν' αναπτυχθεί κάτω από ένα αυστηρό πλαίσιο συγκεκριμένων προτερημάτων πού θα τίθενται με την ουσιαστική συμμετοχή του λαού μέσα απ' τους πολιτικούς κοινωνικούς κι επιστημονικούς του φορείς.

γ) Μπορεί ν' αναπτυχθεί στις συγκεκριμένες σημερινές συνθήκες της πατρίδας μας πού οριοθετούνται από το συγκεκριμένο εκπαιδευτικό σύστημα από τη σημασία που δίνει η ίδια ή πολιτεία στην έρευνα και τις συγκεκριμένες επιστημονοτεχνικές δυνατότητες της πατρίδας.

δ) Τα πορίσματα της κύκλο, φορούν πλατειά στον ελληνικό λαό και χρησιμοποιούνται έμμεσα για τη

βελτίωση του βιοτικού, εκπαιδευτικού, κοινωνικού και πολιτιστικού του επιπέδου και για την καλύτερευση των όρων και της ποιότητας ζωής του.

Μπαίνω ακόμα στον πειρασμό να διακινδυνεύσω μια «αντιεπιστημονική» για μερικούς ουδέτερους κι απολιτικούς «επιστήμονες» θέση. Πιστεύω ότι ο ερευνητής πρέπει να είναι υπηρέτης του λαού και του τόπου κι όχι αγνώστων για τους πολλούς ξένων κι αντίθετων με τα συμφέροντα του τόπου μας φορέων.

Ποιοι και πώς δουλεύουν για το ΝΑΤΟ;

Και για να γίνω πολύ σαφής, μέσα στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά μας Ιδρύματα και τις περισσότερες φορές με ελληνική κρατική χρηματοδότηση και χωρίς να το ξέρει ενδεχόμενο η κυβέρνηση, διεξάγονται έρευνες με ελληνικό και ξένο προσωπικό, για λογαριασμό του ΝΑΤΟ και άλλων κέντρων Έρευνας, εξαρτημένων από ξένα Πανεπιστήμια και ξένους φορείς λήψεων απόφασης.

Επειδή είναι δικαίωμα του ελληνικού λαού να είναι πληροφορημένος υπεύθυνα και ολοκληρωμένα για το πού και για ποιο λόγο χρησιμοποιούνται τα χρήματα του ιδρώτα τον, θα πρότεινα να ζητηθεί άμεσα απ' την πολιτεία, απ' όλα τα Πανεπιστημιακά ιδρύματα να κάνουν μια πλήρη κι αξιόπιστη απογραφή:

α) Για τους καθηγητές που κάνουν έρευνα σε ελληνικά ΑΕΙ για λογαριασμό ξένων φορέων κάποιων.

β) Για τα θέματα της έρευνας και σε ποιο βαθμό αυτά αποτελούν αποτέλεσμα μιας συγκεκριμένης κυβερνητικής επιλογής ή έστω και αν είναι καν σε γνώση της κυβέρνησης.

γ) Για τα ποσοστά και τα ποσά χρηματοδότησεως απ' την ελληνική κυβέρνηση και τον ξένο φορέα.

δ) Για το πού δημοσιεύθηκαν τα πορίσματα αυτών των ερευνών και σε ποια σεμινάρια και συνέδρια ελληνικά ή ξένα παρουσιάστηκαν,

ε) Για το ποιες συγκεκριμένες ανάγκες του τόπου μας εξυπηρέτησαν.

στ) Για το πώς, κι αν, προτάθηκε απ' τους ερευνητές αυτούς να χρησιμοποιηθούν τα συμπεράσματα της δουλειάς τους απ' την κυβέρνηση για την αντιμετώπιση και την προώθηση επίλυσης συγκεκριμένων προβλημάτων του ελληνικού χώρου.

Τα αποτελέσματα αυτής της απογραφής που θα πρέπει να γίνουν γνωστά σ' ολόκληρο τον Ελληνικό λαό, θα φτάσουν ακόμα πιστεύω να προβληματίσουν και την ίδια την κυβέρνηση πού θεωρεί σαν στήριγμα της ιδεολογίας της στ' ανώτατα εκπαιδευτικά Ιδρύματα αυτό το κομμάτι του καθηγητικού κάτι. στημένου, που ξεκομμένο απ' τις ανάγκες του τόπου μας και της κοινότητας

«παίζει» στο γυάλινο πύργο του «έρευνα» κι αγωνίζεται με τον μεγάλο κατ' έτος αριθμό δημοσιεύσεων του - αποκλειστικά σε ξένα επιστημονικά περιοδικά, γιατί τα ελληνικά είναι γι' αυτούς «χαμηλής» στάθμης συμβάλλοντας «δημιουργικά» σ' αυτό πού και ξένοι προοδευτικοί πανεπιστημιακοί λένε πια «papers pollution» μόλυνση δηλ. απ' τις άχρηστες για τους λαούς δημοσιεύσεις, των μελών μιας ψευδελιτικής διεθνούς των κατεστημένων κι απολιτικών πανεπιστημιακών πού υπολείπονται μόνο το στρατιωτικοβιομηχανικό σύμπλεγμα (πηγή του 90% π.χ. στις ΗΠΑ της χρηματοδότησης της Έρευνας), ενώ απορροφούν ένα μεγάλο κομμάτι κρατικής ενίσχυσης για εξοπλισμό, μισθούς, προσωπικό κλπ.

Για τους παροικούντες την Ιερουσαλήμ είναι καλά γνωστά χαρακτηριστικά παραδείγματα καθηγητών πού επέβαλαν από πολλά χρόνια την ολέθρια για τον τόπο οπτική τους, σαν «αξία» στα Α.Ε.Ι. απαράβατη και καθοριστική και θεμελιακής σημασίας για την αναπαραγωγή της ιδεολογίας μιας εξαρτημένης τεχνολογίας σε μια εξαρτημένη χώρα.

Μ' άλλα λόγια κριτήριο για την απόκτηση πανεπιστημιακής «έδρας» αποτέλεσε κι αποτελεί πολλά χρόνια τώρα όχι η γενικότερη επιστημονική και διδακτική ικανότητα του υποψήφιου, όχι ή

συγκεκριμένη επιστημονική και κοινωνική του συμβολή στην αντιμετώπιση βασικών προ. βλημάτων του τόπου και του λαού, όχι το δημοκρατικό ήθος κι ή κοινωνική συνειδητότητα, αλλά τις περισσότερες φορές ο αριθμός των δημοσιεύσεων του σε ξένο επιστημονικό περιοδικό, αδιάφορο αν αυτές ήταν ή όχι κάποιας αξίας, αδιάφορο αν ήταν σχετικές με το επιστημονικό πεδίο της θπό πλήρωση «έδρας», αδιάφορο αν αποτελούσαν απλή ανακεφαλαίωση ή σύνθεση πορισμάτων ξένης ερευνητικής δουλειάς, αδιάφορο αν δεν προχωρούσαν έστω κι ένα βήμα μπροστά τη γνώση, αδιάφορο, τέλος, αν τα πορίσματα τους ήταν χρήσιμα μόνο για τις δυνάμεις καταστολής, για το γιγάντωμα των μονοπωλίων και για τη βελτίωση των τεχνικών του πολέμου, ή συντελούσαν στη μεγαλύτερη μόλυνση του φυσικού και κοινωνικού περιβάλλοντος και στην υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής του ανθρώπου.

Τι πρέπει να γίνει

Κι ας έρθουμε τώρα στον επιστημονικό κι ερευνητικό τομέα της δικής μου ειδικότητας.

Θεμέλιο για οποιαδήποτε σύμφωνη με τα συμφέροντα του λαού και του τόπου αναπτυξιακή προσπάθεια είναι φανερά μια σε εθνικό επίπεδο έρευνα που θα αποσκοπεί στην απόκτηση ολοκληρωμένης κι αξιόπιστης γνώσης (μετρητικής και ποιοτικής) και στην πιστή απεικόνιση και χαρτογράφηση.

α) Της ελληνικής γης.

β) Της σημερινής χρήσης της.

γ) Της διάρθρωσης των ιδιοκτησιών ή εκμεταλλεύσεως της.

δ) Των φυσικών διαθεσίμων της (νερά, ορυκτός πλούτος, βλάστηση, ενάλιος πλούτος κλπ.).

ε) Του ανθρώπινου δυναμικού της κλπ.

Είναι φανερό ότι δεν μπορεί να υπάρξει ούτε σκέψη για εθνικό χώρο. ταξικό για προγράμματα Αγροτικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης, για αντιμετώπιση του προβλήματος της Λαϊκής Στέγης, για προγραμματισμό, μελέτη κι εκτέλεση σημαντικών τεχνικών έργων χωρίς:

α) Την σωστή χαρτογράφηση σε κατάλληλες κλίμακες ολόκληρου του ελληνικού χώρου.

β) Τη θεσμοθέτηση, σύνταξη, τήρηση, ενημέρωση κι αναθεώρηση του Κτηματολογίου της Ελλάδας.

γ) Την ολόπλευρη αξιοποίηση των ποιοτικών και ποσοτικών πληροφοριών για τις δυνατότητες της ελληνικής πραγματικότητας που η Φωτοερμηνεία, η Τηλεπισκόπηση (Remote Sensing) κλπ. μπορούν να μας δώσουν για τον τόπο μας.

Απ' όλα αυτά, μέχρι σήμερα, και παρά τους αγώνες των επιστημονικών, εκπαιδευτικών κλπ. κοινωνικών φορέων, παρά την ύπαρξη του κατάλληλου επιστημονοτεχνικού δυναμικού κι εξοπλισμού στην πατρίδα μας, παρά τα συγκεκριμένα προβλήματα που βάζει μπροστά μας κάθε μέρα η ίδια η ζωή όπως:

α) Το ξεπούλημα των φυσικών μας διαθεσίμων (με τις άδειες σε ξένες εταιρίες για διερευνήσεις στο Αιγαίο κλπ. για πετρέλαια)

β) Η οικοπεδοφαγία.

γ) Η κατάτμηση της αγροτικής γης, ο μηδενισμός της παραγωγικότητας της κι η προοδευτική εγκατάλειψή της απ' τους αγρότες.

δ) Η διαστρεβλωμένη και νόθα αστικοποίηση του αγροτικού μας πληθυσμού κι ή μετανάστευση.

ε) Η αγορά - νόμιμα, νομότυπα ή και παράνομα - ελληνικής γης απ' τους ξένους.

Και μια σειρά από άλλα το ίδιο σημαντικά. Τίποτε δεν έχει γίνει από καμιά ελληνική κυβέρνηση.

Αυτό ο καθένας μπορεί να το εξηγήσει κάτω απ' το πρίσμα της δικής του κοσμοθεωρητικής αντίληψης ή πολιτικής ένταξης.

Η δική μου οπτική είναι, ότι ακόμα και για μια απλά αστικοδημοκρατική κυβέρνηση η παραπάνω έρευνα σε εθνικό επίπεδο θα ήταν πολύτιμη, ακόμα, και μόνο για τη - σωστή της πληροφόρηση, για την αντικειμενικοποίηση των αποφάσεων της για την ορθολογικοποίηση της πολιτικής της.

Η ανάληψη, συνεπώς, μιας τέτοιας πρωτοβουλίας απ' τη σημερινή κυβέρνηση για να γνωρίσουμε να μετρήσουμε και να εκτιμήσουμε τις φυτικές κι ανθρώπινες δυνατότητες της πατρίδας μας θα ήταν μια σπουδαία κατάθεση και συμβολή για τη θεμελίωση και στερέωση της δημοκρατίας της Εθνικής ανεξαρτησίας και της κοινωνικής προκοπής στην πατρίδα μας. Κι αυτό θα το εκτιμούσαν όλοι οι προοδευτικοί Έλληνες.

Τι προτείνω τώρα:

α) Την δημιουργία δημόσιον ενιαίου φορέα Μελετών Υποδομής Ανάπτυξης που να περιλάβει τους οργανισμούς που άμεσα πρέπει να ιδρυθούν και να στελεχωθούν με τους κατάλληλους επιστήμονες.

1) Χαρτογραφήσεων και Φωτογραμμετρίας.

2) Κτηματολογίου και Αναδασμών.

3) Έρευνας κι Απογραφής των Φυσικών κι Ανθρώπινων Διαθεσίμων.

4) Αγροτικής Ανάπτυξης.

β) Τη σωστή αμφίδρομη διασύνδεση του παραπάνω φορέα με το ΚΕΠΕ το ΕΚΚΕ, την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδας, τα Κέντρα Γεωργικής Έρευνας και την Γενική Διεύθυνση Χωροταξίας και Περιβάλλοντος του υπουργείου Συντονισμού.

γ) Τη συμμετοχή στη διοίκηση κι επιστημονική εποπτεία των παραπάνω φορέων κι οργανισμών εκπροσώπων των ενώσεων των εργαζομένων επιστημόνων, της τοπικής αυτοδιοίκησης, του επιστημονικού διδακτικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. κλπ.

δ) Την ουσιαστική περιφερειακή αποκέντρωση των λειτουργιών του φορέα και των οργανισμών του.

ε) Την πλήρη και πλατειά δημοσιότητα των μελετών, ερευνών και πορισμάτων τον.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΟΚΟΣ

Εξόρμηση, Παρασκευή, 17 Ιούνη 1977